

så også ud, og det får vi heller ikke betaling for i de klubber, hvor jeg er medlem.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Det var godt at få præciseret, at det tal var skudt langt over målet, og jeg kan jo så oplyse hr. Kristian Jensen og venstre om, at vi også har modtaget en henvendelse fra DGI i Vendsyssel – i hvert fald har de folketingsmedlemmer, der er valgt i Nordjylland Amt – og af den fremgår det, at idrættens hovedorganisationer gerne betaler for alt materialet.

Det hjælper jo så yderligere til at bringe Venstres regnskab ned i en favør, hvor det måske på et eller andet tidspunkt bliver svært overhovedet at se, om der er nogen udgifter forbundet med det fra idrætsorganisationernes side.

Jeg vil godt bede hr. Kristian Jensen svare på én ting, og det er: Hvorfor skal vi overhovedet have hygiejneregler for pølsevogne og cafeteriaer? Hvorfor i alverden fastholder vi et bureaukrati i Folketinget på de områder? Det mangler jeg ligesom at få et svar på fra Venstre.

Vi har fået en lang sang om frivillige og hele deres indsats, men jeg vil egentlig godt have at vide, hvorfor vi overhovedet fastholder hygiejneregler, for ved at høre på Venstres ordfører kan man let forledes til at tro, at det er fuldstændig omsonst, at det er lige meget, at der ikke er 200.000 mennesker om året, der bliver syge af salmonella og andre ting. Så hvorfor er der hygiejneregler?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er der af samme grund, som at vi her i beslutningsforslaget under nr. 2 skriver, at arbejdet skal udføres under ledelse af en ansvarlig, fordi det jo har vist sig, at når man indtager fødevarer, hvilket er en rimelig naturlig ting, så er der også den naturlige risiko, at man kan gå hen og blive syg af det. Derfor skal vi finde balancen mellem, at der stilles krav til, hvordan man behandler fødevarerne, og så, at der også er et rimeligt spillerum for, at de frivillige foreninger kan udfolde sig.

Når fru Lene Espersen siger, at det bliver gratis, hvis idrættens hovedorganisationer betaler for det, vil jeg blot sige, at hvis ikke idrættens hovedorganisationer skulle betale for materialet til kursus, så havde de pengene til at

bruge til noget andet. Derfor er udgiften for idrættens samlet set stadig væk så stor.

Til fru Annie Lunde Hansen skal jeg ikke så meget kommentere det sidste, der blev sagt, men jeg glemte at kommentere noget, der blev sagt tidligere, nemlig at vi fra Venstres side ikke har vist, hvorfor bakterierne skulle stoppe ved haldøren.

Jeg spurgte heroppefra: Stopper bakterierne? Kan bakterierne kende forskel på, om det er et enkeltstående eller et gentaget arrangement? Det er der ikke nogen, der har sagt endnu. Det vil sige, at fra alle dem, der siger, at det er så farligt, og at der er behov for et krav på det her område, savner jeg en udmelding om, om de nu kommer og stiller krav om, at alle de enkeltstående arrangementer også skal under opsyn og have kursuskrav.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Så er vi blevet så kloge: Man har hygiejneregler, fordi folk bliver syge, hvis de tilbereder maden forkert, og derfor skal der være én person, der er ansvarlig, og den person skal altså efter Venstres mening ud over at have øjne i nakken og i siden også være der altid, aldrig blive syg, aldrig gå på toiletet, men være der og have konstant opsyn med alle.

Så vil jeg godt spørge Venstre, om det er Venstres politik, at det skal gælde alle butikker, der sælger fødevarer. Jeg kan nemlig forstå, at der er ikke noget som helst problem, så længe der er én ansvarlig, som er uddannet og har øjne i nakken. Så er der ingen grund til, at alt personalet på plejehjem og alt personale på restauranter og i cafeteriaer skal have en fødevareruddannelse. Det er overhovedet ikke nødvendigt, bare der er en ansvarlig, der holder opsyn. Så jeg vil godt spørge, om Venstre vil fremsætte beslutningsforslag om, at det skal gælde generelt, for det synes jeg sådan set er meget interessant og principielt for denne debat.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Endagsarrangementer er bl.a. noget, vi afholder, fordi vi gerne vil have, at vores børn og børnebørn kan få mulighed for at deltage i nogle arrangementer. Men de personer, som besøger det arrangement, ved, hvad de går ind til.

Jeg kunne godt tænke mig, at den nye fødevarerlov ville være sådan, at ligesom man, når man holder de endagsarrangementer, søger en